

2. Člen 2(1) Direktive 2006/126 ter člene 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica naloži sankcijo osebi, ki kljub temu, da je izpolnila pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določene s to direktivo, na njenem ozemlju vozi motorno vozilo brez vozniškega dovoljenja, ki bi ustrezalo zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz navedene direktive, in ki lahko med čakanjem na to, da druga država članica izda tako vozniško dovoljenje, obstoj svoje pravice do vožnje, pridobljene v navedeni drugi državi članici, dokaže samo z začasnim potrdilom, ki ga je ta izdala, če ta sankcija ni nesorazmerna glede na težo zadevnih dejanj. Predložitveno sodišče mora tako v okviru presoje teže kršitve, ki jo je storila zadevna oseba, in strogosti sankcije, ki ji jo je treba naložiti, kot morebitno olajševalno okoliščino upoštevati, da je zadevna oseba v drugi državi članici pridobila pravico do vožnje, ki je izkazana z obstojem potrdila, ki ga je izdala navedena druga država članica in ki ga bo pred iztekom njegove veljavnosti na zahtevo zadevne osebe načeloma nadomestilo vozniško dovoljenje, ki ustreza zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz Direktive 2006/126. Navedeno sodišče mora v okviru svoje analize tudi preučiti, kakšno nevarnost je zadevna oseba dejansko pomenila za prometno varnost na ozemlju države članice.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri**

(Zadeva C-201/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države — Člen 27 — Pravno sredstvo — Obseg sodnega nadzora — Člen 29 — Rok za izvedbo predaje — Neizvedba predaje v predpisanem roku — Obveznosti odgovorne države članice — Prenos odgovornosti — Zahteva po odločitvi odgovorne države članice)

(2017/C 437/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri

Ob udeležbi: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izrek

1. Člen 29(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da če se predaja ne izvrši v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.

2. Člen 27(1) Uredbe št. 604/2013 v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da mora imeti prosilec za mednarodno zaščito na voljo učinkovito in hitro pravno sredstvo, ki mu omogoča, da se sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe, pri čemer do tega izteka pride po sprejetju odločbe o predaji. Pravica takega prosilca, določena z nacionalno ureditvijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, da se v okviru pritožbe zoper odločbo o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na okoliščine, ki so nastale po sprejetju te odločbe, izpolnjuje to obveznost po določitvi učinkovitega in hitrega pravnega sredstva.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Balgarska energiyana borsa AD (BEB)/Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Zadeva C-347/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člena 101 in 102 PDEU — Direktiva 2009/72/ES — Členi 9, 10, 13 in 14 — Uredba (ES) št. 714/2009 — Člen 3 — Uredba (EU) št. 1227/2011 — Člen 2, točka 3 — Uredba (EU) 2015/1222 — Člen 1(3) — Certificiranje in imenovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema — Omejitev števila imetnikov licenc za prenos električne energije na nacionalnem ozemlju)

(2017/C 437/13)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Balgarska energiyana borsa AD (BEB)

Tožena stranka: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Izrek

Člene 9, 10, 13 in 14 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES, člen 3 Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejno izmenjavo električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003, člen 2, točka 3, Uredbe (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga v povezavi z njeno uvodno izjavo 3 in člen 1(3) Uredbe Komisije (EU) 2015/1222 z dne 24. julija 2015 o določitvi smernic za dodeljevanje zmogljivosti in upravljanje prezasedenosti je treba v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki omejuje število imetnikov licenc za prenos električne energije na danem ozemlju.

⁽¹⁾ UL C 326, 5.9.2016.